

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γαμπρικός κατά τὸ ἀντρέκειος καὶ γυναικείος.

1) Γαμπρήσιος, ὁ ἰδ., πολλαχ.: Γαμπρῖκεια ροῦχα πολλαχ. 2) Τὰ εἰς τὴν νύμφην διδόμενα ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ εἶδη ἐπενδύσεως, νυμφοστόλια Λυκ. (Λιβυσσ.) Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. Τραπ.) 3) Ἡ εἰς τὸν γαμβρόν διδομένη προγαμιαία δωρεὰ Κάρι.

γαμπρικός ἐπιθ. Θήρ. ἄμπρικός Κάρι.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικός.

Γαμπρήσιος, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Φορέματα γαμπρικά Θήρ. || Ἄσμ.

Ὁ Πολυχρόνης ἤφνε τὸ ἐπῆε νὰ ψουνίσῃ τσαὶ γὰ νὰ μῆνα τσαὶ γὰ δὴ δόσω νὰ ὑρίσῃ τὸ εἶπε νὰ ἐτοιμάσωμε τὰ ἄμπρικά του ὅλα, γιὰτ' ἤθιλε νὰ παντρευτῇ ἐφέτι τὸ χειμῶνα Κάρι.

γάμπρινος ἐπιθ. Πελοπ. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός καὶ τῆς καταλ. -ινος.

Γαμπρήσιος, ὁ ἰδ.: Γάμπρινα πονκάμισα - σκουτιά κτ.

γαμπρίτικος ἐπιθ. Δαρδαν. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτικος.

Γαμπρήσιος, ὁ ἰδ.: Γαμπρίτικα παπούτσια.

γαμπρογυρεύω ἄμαρτ. γαδρουγυρεύον Λέσβ. (Ἀγιάσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός καὶ τοῦ ρ. γυρεύω.

Ζητῶ, ἐπιδιώκω γαμβρόν διὰ νὰ ὑπανδρευθῶ.

γαμπροκάλεσμα τό, Πόντ. (Σούρμ.) γαμπροκάλεσμα Πόντ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαμπρός καὶ κάλεσμα.

1) Ἡ κατά τὴν ἐβδόμην μετὰ τὸν γάμον ἡμέραν πρόσκλησις τῶν νεονύμφων εἰς τὴν οἰκίαν τῶν γονέων τῆς νύμφης Σούρμ. 2) Ἡ μετὰ τοὺς ἀρραβῶνας πρόσκλησις ὑπὸ τῶν γονέων τῆς μνηστῆς τοῦ μνηστήρος καὶ τῶν γονέων καὶ πλησιεστέρων συγγενῶν του εἰς εὐωχίαν Πόντ. Συνών. γαμπρολάλεμαν, γαμπρολάλιν.

γαμπροκαμένος ὁ, ἄμαρτ. γαδροκαμένος Θράκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός καὶ τοῦ καμένος μετοχ. τοῦ ρ. καίω.

Ὁ γαμβρός ποῦ εἶθε νὰ καῖ, νὰ καταστραφῇ: Πῶς βγήκες τέτοια μέρα, γιαγιά, καὶ δὲ φοβήθηκες τὸ κρύο; —τί νὰ κάμω, παιδάκι μου, ὁ γαδροκαμένος μ' με ξεφορτωθῇ!

γαμπρολάλεμαν τό, Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαμπρός καὶ λάλεμαν, δι' ὁ ἰδ. λάλημα.

Γαμπροκάλεσμα 2, ὁ ἰδ.

γαμπρολάλιν τό, ἄμαρτ. Πληθ. γαμπρολάλιν Πόντ. (Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός καὶ τοῦ ρ. λαλῶ.

Πληθ., γαμπροκάλεσμα 2, ὁ ἰδ.

γαμπρολόγι τό, Θράκ. (Μάλγαρ) Κάλυμν. Κῶς Πάτμ.

Ἐκ τοῦ ρ. γαμπρολογῶ.

1) Συνήθως κατά πληθ. γαμπρολόγια, οἱ ἀρραβῶνες Κάλυμν. Κῶς Πάτμ. 2) Ὁ γαμβρός καὶ οἱ συνοδεύοντες παρόνυμφοι Θράκ. (Μάλγαρ.): Πλησιάζουν τὰ γαμπρολόγια κ' ἔρχονται μέτωπο με μέτωπο με τὴ νύφη.

γαμπρολογῶ ἄμαρτ. γαμπρολογῶ Κῶς Νίσυρ. κ. ἄ. γαμπρουλονῶ Στερελλ. (Αἰτωλ.) Μέσ. γαμπρολογεῖμαι σύνηθ. γαδρουλογεῖμαι Κέρκ. κ. ἄ. γαμπρολοοῦμαι Πάτμ. Σύμ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λογῶ, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 247 κέξ.

Α) Ἐνεργ. 1) Ἀρραβωνιάζω Κῶς. 2) Ὑπανδρεύω Κῶς Νίσυρ. κ. ἄ.: Ὁ δεῖνα γαμπρολογᾷ τὴν κόρη του Κῶς Νίσυρ. || Ἄσμ.

Νὰ σὲ γαμπρολογήσωμε 'ς τ' Ἀθῆναι τὸ περιόλι με τοῦ Πισσάρι τὸν νύγρον ποῦ 'σαι μοναχοκόρη (μοιρολ.) Νίσυρ.

Β) Μέσ. 1) Εἶμαι εἰς ὥραν γάμου καὶ ζητῶ νὰ νυμφευθῶ, ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς σύνηθ. Μετοχ. γαμπρολοημένος, ἀρραβωνιασμένος Πάτμ. Σύμ. 2) Ἐπιδεικνύομαι, κομψεύομαι ὡς ὑποψήφιος γαμβρός σύνηθ. Συνών. γαμπρίζω 1.

γαμπρός ὁ, κοιν. καὶ Καπ. (Σίλ. Φάρας. κ. ἄ.) Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) γαμπρό Πόντ. (Ὁφ. Σούρμ.) γαμπρὲ Τσακων. γαμπρὲς Σκυρ. γαμβρός πολλαχ. γαμπρός Καπ. (Μαλακοπ.) γαμπρό Ἀπουλ. Καλαβρ. γαμπρός Λέσβ. γαδός Λέσβ. κραιμπό Ἀπουλ. γαμπουός Σαμοθρ. ἄμπρός Χίος ἄδρός Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ὄναδρός Νάξ. (Κορων.) Θηλ. γαμπρή ΜΦιλήντ. Γλωσσογν. 3,16 γραμπή Ἀπουλ. Καλαβρ. γραμπή Καλαβρ. κραιμπή Ἀπουλ. Πληθ. γαμπροῦδ' Πόντ. γαδρηδες Πάρ. γαβρ'δὲς Πάρ. (Λεῦκ.) γαμπρηδες Καπ. (Ἀραβάν.) γαμπροῦδ' τά, Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. γαμβρός. Ὁ τύπ. γαδρηδες κατά τὰ εἰς -ηδες ἐν τῷ πληθ. ὀνόματα.

1) Ὁ σύζυγος γυναικὸς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ ἀδελφούς αὐτῆς κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. Καπ. (Ἀραβάν. Μαλακοπ. Σίλ. Φάρας. κ. ἄ.) Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σούρμ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) Τσακων.: Ἐναν καλὸ γαμπρό! (εὐχὴ πρὸς νέαν) κοιν. || Γνωμ.

Γαμπρός νύγρος δὲ γίνεται καὶ νύφη θυγατέρα (ὅτι παρ' ὅλον τὸν στενὸν δεσμόν τοῦ γάμου ὁ γαμβρός καὶ ἡ νύφη δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἴσοι πρὸς γνήσια τέκνα) κοιν. || Παροιμ.

Ὁ μουρλὸς γαμπρός | περιμένει 'ς τοῦ πεθεροῦ τὸ βίος (ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπολογίζῃ τις εἰς τὴν περιουσίαν τῶν γονέων τῆς συζύγου) Πελοπ. (Λάστ.)

Ἀνάθεμα γονεὺς γονεὺς καὶ μερικὲς μητέρες,

ποῦ δὲ διαλέγουν τοὺς γαμπροὺς ὡσὰν τοῖς θυγατέρας (ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ δίδεται ὀλιγωτέρα προσοχὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀπόκτησιν γαμπροῦ ἢ νύμφης) ΝΠολίτ. Παροιμ. 3, 391. Ὁπ' δὲν ἔχει γαμπρό, δὲν ἔχει γάδαρο (ὅτι ἡ θέσις τοῦ γαμβροῦ πλησίον τῶν πεθερικῶν του εἶναι κάπως μειονεκτικὴ) Ἡπ. (Ἰωάνν.)

Μὲ τὴ μιά μου θυγατέρα | τέσσερους γαμπροὺς ἐπῆρα (ἐπὶ τοῦ ὑποσχομένου εἰς πολλοὺς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα) Πάρ. β) Ὁ μελλονύμφος ἢ ὁ νυμφίος κοιν.: Καμαρώνει - κορδώνεται - στέκεται σὰ γαμπρός. Καὶ γαμπρός! (εὐχὴ πρὸς νέον) κοιν. || Παροιμ. φρ. Ὁρ'σε, γαμπρέ, κουφέττα (ἐπὶ τοῦ ἀκαίρως ποιούντος τι ὡς ὁ κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου προσφέρων κουφέττα εἰς αὐτὸν τὸν γαμβρόν, ἐνῶ ταῦτα κατ' ἔθος προσφέρονται εἰς τοὺς ξεκλημένους) πολλαχ. || Παροιμ.

Σὰ θέλ' ἡ νύφη κί ὁ γαμπρός, | τύφλα νὰ 'χῃ ὁ πεθερός (ὅταν ὁ νέος καὶ ἡ νέα ἀγαπῶνται, δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐνωσιν ἢ ἄρνησις τῶν γονέων τῶν. Ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Λεξικογρ. Δελτ. 6, 68) κοιν.

